

Előfizetési árak:

ostán vagy házhoz küldve:
 Egész évre. 20.— kor.
 Félévre . 10.— kor.
 Negyedévre 5.— kor.
 Egy hónapra 1.70 kor.
 Egyes szám ára 8 fill.

DEBRECZENI ELLENŐR

A SZABADELVÜPÁRT KÖZLÖNYE

Hirdetések díja:

Egy □ em. területenként 8 fillér.
 Nyitlér és magánérdekű közlemények soronként 40 fillér.

Megjelenik minden nap, az ünnepek és vasárnapok kivételével.

Szerkesztőség: Kossuth-utca 13.
 Ide küldendők a lap szellemi részét illető közlemények.

Főszerkesztő: **Koncz Ákos.**
 Felelős szerkesztő: **Dr. Orbán József.**

Kiadóhivatal: Kossuth-utca 13.
 Előfizetés, hirdetés és magánérdekű közlemények felvétele.

A forrongó Balkán.

Debreczen, aug. 26.

A keleti kérdés állandóan foglalkozást ad a diplomáciának s míg az európai nagyhatalmak a kínai zavarok elintézésén fáradoznak s minden figyelmüket Peking körül összpontosítják, addig a Balkánon ismét összegyűlt a gyújtóanyag, mely felrobbantással fenyeget. A berlini kongresszus által megállapított határokat a dunai fejedelemségek respektálni többé nem hajlandók. Kelet-Rumélia birtoka iránt ismét megkezdődött a versengés a szomszédok között.

Bulgária, úgy látszik, a nagyhatalmak elfoglaltságát akarja kihasználni, hogy magának a régen óhajtott területet megnyerhesse, összeesküvéseket sző, melyek koronként ki-kitörnek s e kitörések fellobbanó fényénél megláthatjuk, mily elkeseredett küzdelem folyik titokban a hivatalosan egymással békében álló felek között.

A szófiai macedon-bizottság üzelmeiről van szó, melyekről Románia rántotta le a leplet, mely gyilkosságokat, üldözéseket és zsarolásokat tár szemünk elé. Románia a

berlini kongresszuson fájó szívvel mondott le Bessarabiáról a Dobrudza vidékéért, mely csekély kárpótlásul szolgált a jó szomszédnak tett szolgálataiért s azon reményben talált megnyugvást, hogy az orosz-török háboruból hozott pénz-, terület- és véráldozataiért majd a Balkánon nyer rekompenzációt s hogy most ezen számításában csalódott, jegyzékekkel árasztja el külföldi képviselőit s egyrészt Törökország előtt diskreditálja a bolgár kormányt, másrészt Oroszországnál, régi szövetségeseinél kér pártfogást a macedon-üzelmei ellen s erősen bizik abban, hogy rekriminációjának sikerülni fog meggyőzni a nagyhatalmak kormányát a bolgár macedon-bizottság üzelmei veszedelmességéről s meg fogja akadályozni Bulgária további terjeszkedési szándékait.

Monarchiánknak e jegyzékváltásokkal szemben a teljes semlegeséget kell megőriznie. Azonban lehetetlen, hogy reá ne mutassunk a történelem logikájában megnyilatkozó azon igazságszolgáltatásra, mely Romániát azáltal éri, hogy a bolgár macedon-bizottságok üzelmeiről kell panaszkodnia, holott

épen Románia volt az, ki különféle ligák szervezése által monarchiánknak és Törökországnak már annyi kellemetlenséget szerzett.

A bolgár politikusok nem is késnek reámutatni arra a körülményre, hogy mily ellenmondás rejlik Románia azon magatartásában, hogy a bolgár macedon-bizottság üzelmeiről panaszkodik, míg ugyanakkor albán és erdélyi ligát tart fenn, mely utóbbiban — mint a bolgár hírlapok mondják — miniszterek és államférfiak nagy számmal találhatók.

Magyarországban tervszerűen folyik a román liga akciója s ezek garázdálkodását a román kormány behuny szemmel nézte s most, hogy a bolgár nacionalista bizottság számításait keresztülhuzta, nem késnek a románok jajveszékelní sérelmeik felett s azzal vádolják a szófiai bolgár bizottságot, hogy abban a kormányhoz közel álló férfiak, sőt a legelőkelőbb bolgár katonatisztek is résztvesznek.

Per quod quis peccat punitur per idem. A románok macedoniai törekvéseinek útját állja a bolgár-macedoniai bizottság agitációja. A két ország között az ellentét

TÁRCZA

A kegyelmes kisasszonyok.

Irta: Pakots József.

I.

Nagyméltóságu Soltész Rikárd tábornok ur teljes diszbe csapta magát és a templomba ment. A fölséges ur nevenapja volt ugyanis. Az iskolák, az iparoscéhek és a tűzoltótestület szintén a templomba vonultak s a tűzoltók esküi cserlombbal voltak fölbokrértázva.

Soltész tábornok ur mosolygó arczeval, délezege tartással tartott a szentély felé és most határozottan nem látszott meg rajta a hetven éve. Leült az oltártól balra a kékhuzatu bársonyszékre a baldakin átellenében.

A templom nagy ives ablakainak színes üvegmozaikján káprázatos színekre törve omlott be a napsugár. Meleg, vérbizsergető őszi nap ragyogott. Soltész Rikárd tábornok ur úgy érezte, hogy ujjászületett. Nagyokat lélegzett és közben esőndesen kaczagott. Csodálatos, hogy a megifjodás érzése mindinkább elhatalmasodott benne s mikor mise után a templomból kilépett, álmódoság fogta el s szentül meg volt győződve, hogy ő még csak nagyságos Soltész Rikárd ur, a kapitány. Ebben a tévedésében aztán az uton szerelmet vallott egy kaczer özvegyasszonynak, a kit már régóta ismert s a kinek már régen akart mondani valamit, de nem volt tisztában azzal, hol kezdje. Most megtalálta a hangot. Rövidesen — egy ifjonti kapitányhoz méltó határozottsággal — megkérte a bánatos kis özvegy kezét. A kaczer asszony, a kiről

mellesleg sok pikáns históriát mesélgettek az ákácok alatt, kaczagott a dolgon és azt mondta:

— Gilt!

II.

A korrekt Soltész leányok, mikor Gimoth Lázárnak, a tönkrejutott alsópataki nábobnak az özvegye legelőször szólította őket leányainak, kétségbeesve futottak össze a fehérhuzatu közös hálószobájukba és az anyjuk nagy aranykeretes olajfestésű képe előtt sokáig sirdogáltak. Gyerek-lányok voltak még. Mimi, a legidősebb: tizenhét éves, Zelma tizenhat és Giza tizenöt. Három fehérarcu, feketeszemű, szőke gyermek. Büszkék, hidegek, méltóságosak. Katona-leányok.

Az ákácok alatt és az öreg püspök-kert sétautjain nagyon sajnálkoztak az emberek a három leányon. Ime tönkretette az apjuk a jövőjüket, a boldogságukat. Mert nyilvánvaló, hogy most már ugy a Mimi vőlegénye, a sólyomszegi báró, valamint a másik két gyermek udvarlója, a nádasházi követ és a gernyeszegi gárdakapitány bucsut mondanak a kapufélfának. De nem egészen így történt. Mert mikor a három ur megkapta Soltész Rikárd tábornok ur aranyszegélyű meghívóját a lakodalmára, a sólyomszegi báró a badenbadeni versenyekről, a gárdakapitány Bécsből s a képviselő Budapestről rohantak fejüket vesztve Miklósházára. A báró a lakodalma idejének kitűzését kérte Mimitől, a két másik ur pedig udvarlóból kérővé avasztált. Mind a három el akarta vinni a maga kiyálasztottját az új asszony légköréből. És ekkor Mimi elsősorban visszadta a jeggyűrűjét a bárónak és míg a

nagy, fekete szemében egy köny csillogott, ezt mondta:

— Én nem vagyok már a menyasszonya, bocsásson meg!

S a két másik gyermek pedig pityergésre való szájjal mondta:

— Nem lehet, nem lehet! Leányok maradunk.

— De miért? — tört ki ekkor elkeseredve a három letört gavallér.

S Mimi, a legkomolyabb, legérettebb leány szomorú mosolylyal felelte:

— Mert nekünk az apát kell őriznünk!...

III.

Az első udvarlója nagyméltóságu Soltész Rikárd tábornok ur nejenek, az új kegyelmes asszonynak Sólyomszeghy Adám báró volt, a Mimi hajdani vőlegénye. Ebben az udvarlásban némi bosszuvágy is lehetett a báró részéről, a ki azt gondolhatta:

— Őrizni akarod az apádat? Hát csak akkor őrizd meg a becsületét!...

Ámbátor, hogy a kegyelmes asszony viselkedése elég kihívó volt ahhoz, hogy minden különösebb ok nélkül árnyékává szegődjék Sólyomszeghy Adám. Lehet különben, hogy magát a fiatal asszonyt izgatta az leginkább, hogy a leánya vőlegénye bomlott belé.

Már sokat beszéltek az ákácok alatt a kegyelmes asszony s a báró szoros barátságáról. A kegyelmes kisasszonyok sehova se jártak s mikor vasárnap lehajtott fejjel, kapesos imakönyvvel a kezükben a templomba mentek, ziháló mellett, fulladozva menekültek haza s a fehér hálószobában a jóságos arcu asszony arczépe előtt esőndesen zokogtak.

mindinkább kiélesedik s a kis szikra, mely Európa békéjét a Balkánon fenyegeti, nagyon könnyen lobbot vethet.

A két állam közötti ellenségeskedés régi keletű s nemzetiségi aspirációkban nyer kifejezést, mely Romániát arra ösztönzi, hogy a czinezárok védelme alatt a Dobrudzsán kívül is terjeszkedjék.

A kérdés, mely bennünket közelebről érdekel, a körül forog, hogy van-e ez idő szerint lehetőség arra, hogy a román bolgár konfliktus a két állam között háborubban végződjék. — Erre hátróztottan nemmel kell felelnünk. Ellenségeskedésnek nyílt háboru utján kitörésétől nem kell tartanunk. Bármennyire nehezteljen is Bulgária azon visszaélésekért, melyek a macedonai bizottság üzelmeiben nyernek kifejezést, az idő most nem alkalmas arra, hogy a nagyhatalmak a Balkánon háborut viseljenek. Sokkal fontosabb reájuk nézve most a kínai események által előidézett új helyzetben érdekeiknek megoltalmazása s hatalmi céljaiknak érvényre juttatása. A nagyhatalmak ma nem csinálnak maguknak kellemetlenséget a közeli keleten, midőn a távoli kelet minden figyelmüket teljesen igénybe veszi.

Nekünk, magyaroknak azonban jó tanulság rejlik a román-bolgár konfliktusban. Megtanulhatjuk abból, hogy miként kell egy nemzetnek érdekköreit megvédelmezni egy szomszéd állam nemzetiségi aspirációi ellenében. A kis Románia féltékeny gonddal őrzi nem-

zetiségi érdekeit a macedonai határon, mi pedig a román liga törekvéseivel szemben az érthetetlen közöny álláspontjára helyezkedünk. A Tribuna hasábjain ismét oly kirohanások történnek a magyar állam ellen az oláh nemzetiségi hóbortok felszínre tartása érdekében, melyekre időnként a román kormányt figyelmeztetni s tiltakozásunkat kifejezni kötelességünk. És ha ez nem használna, erőlyesen kell jogainknak érvényt szereznünk, megértetvén a román nemzetiségi hóbortoknak hazánkban terjesztőivel, hogy a román liga fészkelődéseit tovább tűrni hajlandók nem vagyunk.

Iszákosság.

Debreczen, augusztus 26.

Valljuk meg őszintén, a dolog úgy áll, hogy szegényebb néposztályunk folyton panaszkodik ugyan a keresethiány, a szegénység és a nehéz megélhetési viszonyok miatt, de azért egy-két deczi pálinkára mindennap van pénze, mert annak meg kell lenni, ha mindjárt kenyérre nem jut is.

Napról napra jobban terjed nálunk az iszákosság s egyre növekszik azoknak a száma, akiknek rendes tanyájuk a koresma s a kiknek keresményét a koresmáros rakja zsebre, adván a keserves fáradsággal megkeresett drága pénzért cserébe: lelket és testet ölü, pálinkának nevezett mérget.

Ma már nemcsak a tót napszamos iszasa mértéktelenül a pálinkát, hanem — sajnos — a magyar munkás is.

Észrevehető ez különösen most, a nagy nyári munkaidőben, amikor a munkásosztály nagyrésze vasárnap délelőtt megiszsa, eldorbézolja azt, amit egész héten által keserves munkájával keres. A mi vidéki vá-

rosaink nyári vasárnapjainak egyik megsokított látványossága már az, hogy a részegen ténfergő munkások egymást érik az utcákon, meggyalázva magukban az embert, nyomorba taszítva családjaikat és veszélyeztetve kábult fővel a közrendet. A rendőrség talán legjobban tudja ezt, mert a rendőrhatalóság valósággal elő szokott készülni minden vasárnapra, tudva azt, hogy jó napszám lévén, akad majd dolog is elég.

Köztudomású dolog az is, hogy a munkaadók és a vállalkozók szinte előre félnek már minden hétfői naptól, mert bizonyos, hogy a vasárnapi dőzsölés után a munkások egy jórésze nem áll pontosan munkába.

Szomorú, de való tények ezek.

S ezekről gondolkozva, eszünkbe jut a vasárnapi munkaszünetről szóló törvény fogyatékosága.

A vasárnapi munkaszünetet rendelő törvénynek az volt az egyik és legfőbb célja, hogy a munkásosztály a pihenésre szánt napot nyugodtan, családja körében tölthesse el. Ez a cél azonban nem lett elérve és nem is fog elértetni mindaddig, a míg a koresmák vasárnaponként nyitva tartanak.

A koresmák és a pálinkamérések magukba esalogatják a pihenőt tartó munkásosztályt, s míg ezek színültig megtelnek, addig a családi otthon és a templom üresen maradnak, s a munkások zsebéből rövid egy nap alatt elrepül a heti keresmény.

A lelki épülés és a testi pihenés helyett zajos mulatságoknak adja át magát a munkás ember, mely eldurvitja lelkét, elpusztítja testi erejét és egészségét.

Olvashatjuk, hogy az egyik szomszédos állam korrupciója épen most tett törvényes intézkedéseket az iszákosság terjedésének megállítására.

Hasonló intézkedés nagyon felférne nálunk is, a melynek az lenne az egyik

A szánakozó, kétes sutogások megsebeztek gyermeklelküket és tanácstalanul néztek egymásra.

De valami hallgatag megegyezés volt köztük. Hideg, halavány arccal, bánatos tekintettel, ha jártak-keltek a szobákban, folyton a szép asszony nyomában voltak. A kegyelmes asszonynak sokszor a torkán akadt a kacagás és ököbe szorult a keze a miatt, hogy ezeket az arczokat minden léptenyomon látnia kellett. Gyönyörűsége telt azonban abban, hogy jókedvével, csabad viselkedésével a finom, patyolat arczokba kergesse a vért. Kéjjel nézte a gyermekajak kinos vonaglását s a fájdalommal megrebbenő tekinteteket.

A kegyelmes kisasszonyok éjszakánként forró könyveket sirtak a párnájukra s Mimi, akinek szűzi tiszta lilomlelke leginkább ki volt nyitva, buzgón kérte az Istent, hogy óvja meg nagyméltóságú Soltész Rikárd tábornok ur drága becsületét és házának tisztességét.

IV.

A kegyelmes asszony haragtól és gyűlölettel szikrázó szemmel bontakozott ki Solyomszeghy Ádám báró karjaiból és toporzékolva állt Mimi elé:

— Mit keres itt? Miért leskelődik? Mit akar? Be akar árulni? Meg akar gyalázni? Mi?

Mimi szótlánul, lehajtott fővel állt az asszony előtt. Nem is őt nézte, hanem a báró felé tekintett kinos, vergődő nézéssel, vad kétségbeeséssel.

— Hát csakugyan olyan nyomorult, alávaló ez a férfi? Az ő apjának a becsülete tere tör, igazán? Az az ember, aki fia akart lenni az apjának!

A báró zavartan fordította el tekinte-

tét a leány szemrehányó, panaszkodó tekintete előtt. A rajtakapott asszony azonban tovább toporzékolt:

— Menjen, menjen innen, ne lássam! Gyűlölöm az örökösen vádoló szemeit, a halavány arczát! Takarodjék!

Az elmerült leány hirtelen fölocsudott. Az arczára fenyegető felhő borult, a szemei félelmesen lobogtak. Kiegyenesedett, kimagasodott s a finom, leányos melle megszült a könnyű, habfehér ruha alatt. Föléje fonta a karjait és daczosan vetette föl a fejét. A katona-leány volt most, a kiből fölpezdült az örökölt vér. Mélyen rezgő hangon, nyomatékosan felelt az asszonynak:

— Én nem takarodom, hanem ön magamra fog hagyni ezzel az urral, akivel dolgom van. Valamikor jogaim voltak vele szemben; a múlt fölhatalmaz arra, hogy a jelenben számon kérjem tőle jellemtelenségét.

Solyomszeghy Ádám báró fölszisszent az utolsó szóra, az asszony pedig gunyosan kacagta el magát.

— Ha csak ezt akarja — mondta kegyetlen gunyval — akkor magukra hagyom. Eldelegjenek! Adieu!

Solyomszeghy Ádám tévován lépett a leányhoz, mikor az asszony eltávozott. Megbánás, megalázkodás csillogott meg a szemeiben és leverten mondta:

— Mimi, maga erős szavakkal él? A leány csodálkozva vetette föl lánoló tekintetét.

— Erős? Hát ez erős szó? Hát amit maga tesz, amit maguk ketten tesznek, az nem nemtelenség? Mondja? Hát nem undok, megvetésre méltó, alacsony árulás meggyalázni egy öreg tehetetlen, jóhiszemű embernek a becsületét? Mondja? És épen

maga? Aki apjának akarta fogadni ezt az öreg embert! . . .

— Ejh, az régen volt — vágta közbe szárazan a báró.

— De volt! És ez elég. Hát nem kétszeres alacsonyosság ez?

— Magának alacsonyosság, nekem nem. Én másképp gondolkozom.

— De én azt akarom, hogy úgy gondolkozzék, mint én. Azt akarom, hogy maga előtt is szent legyen ennek a családnak a becsülete!

— Semmi közöm hozzá!

— Jó! De akkor kérem, könyörgöm, hallgassa meg legalább esdeklésemet! Legyen nagylelkű: Mondjon le erről a hódításról. Hiszen maguknak ugyis oly mindegy, egyszer egyik asszony, másszor más.

— Ki tudja?

— Nem igaz, maga nem szereti ezt az asszonyt!

— Csalódik. Szeretem!

Mimi elkínzott lelkéből fájdalmas sikoltás tört elő. A szerető szívre mért ütés nagyobb volt, mint amennyit el tudott bírni. Egy székbe hullott és kezére hajtotta a fejét. Fuldokolva sirt.

Solyomszeghy Ádámot meghatotta a leány erős fájdalma. Szelidebben folytatta:

— Na, nem szeretem őt, Mimi, csak tréfáltam. Nyugodjék meg!

A leány fölemelte könyvtől ázott arczát.

— Igazat mondott?

— Azt.

— Akkor kérem, hagyja magára azt az asszonyt. Ne foglalkozzék vele többet.

Hideg árny futott végig újra a báró arczán.

— Nem tehetem, — felelte szárazan.

— De miért? — sirt föl a leány.

legkívánatosabb rendelkezése, hogy a korcs-
mák és pálinkamérések vasárnaponként zá-
rassanak be.

Fehér Gábor.

Színház és irodalom.

A szintársulatunk M. Szigeten. Kom-
játhy János szintársulata egy hét óta M.
Szigeten tartja előadásait. Az első előadá-
sok, mint az ottani lapokból olvashatjuk, nem
zsufolt ház előtt folytak le, sőt volt előadás,
hol kis közönség volt jelen. Egyik lap erre
vonatkozólag a következőket írja:

„A saison megkezdődött a legjobb aus-
picziúmok közt és remélhető, hogy a közön-
ség, melyet be kell vallani, hogy Komjáthy
János szintársulata a legjobb szervezett
társulatok közé tartozik, bizonyára érdeme
szerint méltányolni fogja a derék igazgató
áldozatkészségét és a társulat buzgóságát.

Nem is akarjuk egyébként, mint vélet-
lennek tekinteni, hogy a „Falurossza“, és a
„Tévedt nő“, opera nem gyűjtött csak kis
közönséget, mert közönségünk, ha általán-
véve jobban is vágyik az új darabokba,
azért a régi kitűnő művek iránt sem vesz-
tette el érdeklődését, különösen, ha a régi
művek oly igazán kifogástalan előadásban
kerülnek színre, a mint az imént kerültek.
Az igazgató, ki a modern vagy jobban ki-
fejezve, a felkapott frivol, szinte undok mez-
telenségű darabok közül alig bírja a viszony-
lag legkevésbé visszataszítót kiválasztani,
kénytelen a közelmúltban, vagy múltban
népszerű szerzők értékes s maradandó becsű
darabjait előadni, még akkor is, ha pénz-
tára rovására esnek.

A fővárosi guszpus ma már odafajult,
hogy Kisfaludy Károly, Obernyik, sőt Csiky,
Szigligeti, Szigeti, Katona, Toldy István,
Feuillet, Sardou, Augier — talán Shakes-
peare és Molière még egyelőre pardont kap
— divatból kiment irók előtt, kiknek mű-
veit csak kegyeletes napokon lehet előadni.
— A tért „Mig a férj vadászni jár“, „Nő-
szabó“, „Megvadult szabó“ „Teknős béka“
stb. művek dominálják, míg egyszerre a
fokozat létrája tetőpontjára érve: a tisztult
izlés újra felvirágozik.

De mit csináljon addig a megszorult

igazgató? Válogat, kerülget addig, míg
egyikre-másikra rá nem szorul s míg jónak
nem látja, hogy a megbomlott izlés kipe-
lengézésére a józan közönségnek bemu-
tassa.

Az eddig előadott darabok igazolták a
helyes irányt és a jól készültséget. Talán
az ellen volna némi kifogás tehető, hogy
négy énekes darab — ha nem is egy genre-ü
— ne kerüljön egymásután színre.

Vizvári Mariska Szigeten. Tapol-
czay Vizvári Mariska a Nemzeti Színház
fiatal művésznője jelenleg Szigeten Komjáthy
szintársulatánál vendégszerepel. Eddig már
több ízben lépett fel s siker taratott. Vizvári
Mariska e hó 30-án tartja bucsufelléptét
Szigeten: A „Kaméliás hölgyet“, ifj. Dumas
Sándor e nagyhirű drámáját választotta bu-
csuzóul,

(A fakir. A kalandos regényeknek
egészen új faja divatos most Angliában. A
szentimentális család regényeket, s betörő
és rablókalandokat már megunta a közön-
ség s valami újat kívánt, a mely élvez-
hetőbb és érdekesebb mint a kontinensen
lábrakapott nyakatekert irodalmi irányzatok
bármelyike. Így születtek meg azok az
angol regények, a melyek a gyarmatokban
játsszódhatnak le, s ezeknek a nálunk még na-
gyon is ismeretlen országoknak esodás élet-
viszonyait mutatják be. Nicol Megra, a
kinek „A fakir“ című regénye most ma-
gyarul is megjelent, nagyon is számottevő
alak ez újabb regényírók között. India bü-
bajos világába vezeti az olvasót, a kit rend-
kívül érdekfeszítő történettel gyönyörködtet.
Egy hét esztendeig koporsóban alvó fakir-
nak az esetét mondja el, a kin egy amerikai
tudós kísérleteket végez, hogy a meghalás
nagy problémáját kitanulja. Természetesen
egy bájos szerelmi idyll is beleszövedik az
értékes regénybe, a mely a Légrády Testvé-
rek kiadásában a „Legjobb Könyvek“ című
vállalatban jelent meg s egy koronáért
vászonba kötve megrendelhető a Légrády Test-
véreknél Budapest, Váci-körút 78. és min-
den könyvkereskedőnél.

(A szépségápolás titkai ezimen egy
igen csinos kiállítású és a tisztelt hölgyeket

érdeklő mű jelent meg, melynek utmutatása
alapján minden hölgy saját maga otthon
készítheti el szépség- és illatszereit, mi csak
néhány fillérébe kerül és hatása mégis biztos.
Azonfelül tartalmazza az arcznak és hajnak
ésszerű ápolását és utmutatást bármily
szépséghiba (foltok, arczsörök, kiütések stb.)
alapos és ártalmatlan elmulasztására. A
könyv ára egy korona (levélbélyegeken) és
kapható a szerzőnél Stettneré Toronyai
Rákóczy Karolinánál, Sopronban.

Az urfi.

Ez az urfi a tolvajvilágban igen ismer-
etes alak. Elegáns megjelenése, ruházata,
monoklis ábrázata és a folyton nála levő
lovaglőostor nem árulja el, hogy a még hi-
resebb félfülvű Sándorral, ki Nagy-Károlyban
látta meg a világot, együtt utazik. Ő mint
földbirtokos, félfülvű pedig, mint gazdája.

Az urfi neve becsületes értelemben
véve Schlesinger Lajos.

E társascségg vásárról-vásárra járt, köny-
nyen hívó földmivelőket azzal csalva lépre,
hogy becsüsnek fogadják fel őket ökörhöz
vagy tehénhez oly móddal, hogy ígértek
nekik öt forint fáradságdíjat. Erre olyan
embereket szemeltek ki, akikről tudták, hogy
pénz van náluk.

Elvitték a korcsmába az illetőt. Ott az
urfi kivágott két pengőt a korcsmárosnak
azzal az utasítással, hogy az ő két emberé-
nek ételt és italt adjon.

Ezután az urfi elment más áldozatot
keresni. Addig pedig a félfülvű észrevétlenül
az áldozat poharába egy kis altatót csepeg-
tetett s mikor látta az urfi, hogy a kiszem-
elt áldozat már aludni kezd, oda ment és
hívta őket. A félfülvű emelni kezdte másik
látszólagos társát s emelés közben kiemelte
a tárczáját a pénzzel együtt. Így történt ez
sok helyen.

Ez a jó firma nálunk is megfordult és
pedig a sertéspiaczon Osváth József ártándi
gazdálkodót szemlélte ki, kit a mikepéresi
korcsmaig kocsin vittek, ott leitatták és
280 forintjától megkönnyebbitették.

Annak idején Boezkó S. r. főkapitány
kézrekerítette e csaló czeget és az ügyet
nyélbeütés végett néhai Beér Kálmán kap-
itányra bízta, ki vallomásra is bírta a két
gazembert, de a tárgyaláson visszavonták
vallomásaikat azzal, hogy Beér K. oly szé-
pen beszélt velük, hogy csupa szivességből
vallottak mindent. Ekkor alibit igazoltattak
többi czimboráikkal s őket is feimentette
minden fórum.

Most azonban, ezelőtt mintegy másfél-
évvel utólérte őket a nemezsis. A m.-vásár-
helyi rendőrség bünyügyi osztály nélkül kéz-
rekerítette a két czinkost és Lázár főkap-
itány fáradozása mellett sikerült hat esetet
beigazolni ellenük, melyből nagy monstre-
per keletkezett.

Erdély minden részéből özönlöttek a
panaszok és tanuk M.-Vásárhelyre s így
személyazonosságuk beigazolható volt.

Nyolezvanan voltak beidézve a tárgya-
lásra. Az ügyész keservesen nézte a bün-
vádi alap apadását, mert a sok tanudij meg-
apasztotta a kasszát, de ki is vette részét
érte, mert Schlesingert és társát tíz-tíz évi
fegyházra ítélte a marosvásárhelyi törvény-
szék s ezt az ítéletet a kir. Curia indokai-
nál fogva helybenhagyta.

Most tehát a félfülvűnek alkalma lesz a
másik fülét is kinöveszteni, mert ez ismer-
tető jeltől ugyanis megismerték a jó madarat.

— Mert nem akarom, mert... Ejh,
nem tartozom önnek magyarázattal!

— Oh, mit tegyek, mit tegyek, jó
Istenem, teremtom? — tördelte a leány
kétségbeesetten — Oh, kívánjon valamit. Nagy-
gyot, akármit! Megteszem. Csak az apám
becsületét ne gyalázza meg!

— Ugy? Hát mért nem lett a fele-
ségem? Most nem siránkozna itt.

— A felesége, igen a felesége, az le-
szek! — tört ki a leányból a fékezhetlen
indulat.

— Köszönöm, elkésett!

Mimi főlegyenesedett. A szöke haját,
mely kibomlott, vadul dobta a vállára
és lobogó tekintettel nézett a férfi szemébe:

— Hát mit akar? — kiáltotta riká-
csolva.

— Semmit!

— Nos, hát én akkor többet adok,
tudja, többet! Mindent! A szeretője le-
szek, érte? A szeretője. Cserébe adom
magam azért az asszonyért! Érti? Nos?

— Mimi, maga meg van zavarodva!
Nem tudja, mit beszél!

— De tudom, igen... tudom, — fulla-
dozott a leány és egyre bizonykodott. — Tu-
dom, tudom... a szeretője leszek. Hiszen
ugy-e, azzá akarta tenni azt az asszonyt is?
No látja, hát nem mindegy az magának?
Maga aztán nem törődik többé azzal a nő-
vel. Nem. A világ pedig nem nevezheti ki
atyámat. Ugy-e? Mert én csak egy rossz
leány leszek, a kinek az elbukásáért csak
sajnálni fogják az apát, de nem kaczaghat-
ják ki. Mig, hogyha a felesége csalná meg,
hogyha az lenne rossz... oh, beh kegyet-
lenül, csufondárossan kikacagná a világ, beh
meggyaláznák ősz fejét... Igen, értsen meg,
az apám becsületét akarom megmenteni, az

ősz katonáét, a kinek a becsülete szent, sért-
hetetlen... Hát értsen meg már, oh, értsen
meg!...

Görösös, szenvedélyes zokogásba fult a
hangja. Súlyomszeghy Adám báró ott állott
halálsápadtan a zokogó leány előtt és egy
köny szivárgott a szemébe. — Lehajlott
némán, áhitattal és megcsókolta a kezét...

V.

Az ákácok alatt s az öreg püspökkert
sétautjain sokat beszéltek a legnagyobb tá-
bornokleány és Súlyomszeghy Adám báró
újabb jegyváltásáról. A báró és a tábornokné
barátsága után érthetetlen volt ez.

Nagy volt aztán a botrány, amikor a
tábornokné hirtelen eltűnt Miklósházáról.
Délvidékre ment, mondták a tábornokéknál.
De Gimoth Adám egykori özvegye gondos-
kodott arról, hogy az ákácok alatt tisztá-
ban legyenek a helyzettel. Egy kóbor ko-
médiás karján tűnt föl harmadnap, aki vé-
letlenül épen utjába akadt. Boszut szom-
jazott a könnyűvérű asszony a báró hűtlensé-
géért.

A kegyelmes kisasszonyok sokat sirtak
a botrány miatt a fehér hálósobájukban.
Nagyméltóságú Soltész Rikárd tábornok ur
még maga vigasztalta a leányait. Érezte,
hogy egyedül ő a hibás a botrányért.

Súlyomszeghy Adám báró azután, hogy
feleségül vette a legidősebb leányt, nagy ba-
rátkozást kezdett a geryeszegi gárdakap-
itánnyal és a nádasházi honatyával, aminek
az lett a vége, hogy egy napon a kapitány
is, a képviselő is azzal az indítvánnyal for-
dult a báróhoz:

— Pajtás, beszélj a leányokkal az
érdeklőnkben. Tán lehetnének sógorok? Mi?

Hogyha olykor. . .

Hogyha olykor kedvem támad
S elhuzatom a nótámat:
Oly nagy bűn az, olyan vétek,
Hogy érette elitéltek? . . .

Dehát tehetek én róla,
Hogy szívembe van a nóta. . .
S hogyha olykor ki-kiárad:
Enyhül a bu, fogy a bánat! . . .

De meg az a szegény cigány!
— Keresete úgy is silány —
Ha nem akad egy-egy napja,
Hogy él meg az istenadta?!
Baka Elek.

HIREK.

— **A főkapitány névnapja.** A mi szeretett főkapitányunknak, Boezsó Sámuelnek tegnap volt a névnapja. A népszerű főkapitányt, ki nemrég foglalta el hivatalát betegsége után, számosan üdvözölték. A rendőrség tisztikara testületileg jelent meg a főkapitánynál, kiknek nevében dr. K. Tóth Mihály mezőrendőrkapitány, t. b. tanácsnok üdvözölte szeretett főnökét.

— **Az orvosi gyakorlat köréből.** Dr. Bruckner Ernő műtörvos, máv. egészségügyi tanácsos, mai napon két hétre eltávozik városunkból, hogy néhány hirnevesebb gyógyfürdőben további szaktanulmányokat tegyen. Távolléte alatt a vasuti üzletvezetőségnek dr. Popper Alajos, magánorvosi gyakorlatában pedig dr. Derekassy István államvasuti orvosok fogják helyettesíteni.

— **Kedvezmény a közigazgatási tanfolyam hallgatói részére.** A belügyminiszter ma érdekes leiratot küldött Wespriény Zoltán vármegyei főjegyzőnek, a közigazgatási tanfolyam igazgatójának. A leirat elmondja, hogy azok a hallgatók, kik védkötelesek s a kiknek ez év október hó 1-én be kell vonulniok, szolgálatuk elhalasztását megengedik. A honvédelmi miniszter megengedi, hogy azok a hallgatók, kiknek ez év október havában be kell vonulniok, valamint azoknak, kiket 1901—1902-ik években soroznak be a honvédség kötelékébe, szolgálatuk elhalasztására engedélyt kapnak, hogy a tanfolyamot hallgathassák. A honvédelmi miniszter ez irányban megkeresi a közös hadügyminiszttert is, hogy az is hasonló kedvezményben részesítse a tanfolyam hallgatóit.

— **Uj vasutépítési engedély.** A kereskedelemügyi m. kir. miniszter rendeletével a debreczeni helyi vasut részvénytársaság vasutjának a Nagyerdőn fekvő végpontjától a m. kir. gazdasági tanintézet telepének érintésével, H-Sámsón községig vezetendő rendes nyomtávu gőzmozdonyu vasutvonalra, mint a debreczeni vasuttól teljesen függetlenül létesítendő helyi érdekű vasutra az előmunkálati engedélyt egy évre megadta.

— **Szent István napjának ünnepélye a Tisza forrasoknál.** A Magyar Kárpát-Egyesület Keleti Kárpátok osztálya ez évi augusztus 19-én tartotta meg az ősrégi Huszt várom várudvarában rendes közgyűlését. A megjelentek aznap délután Máramaros-Szigeten át a vadregényes Tisza völgyébe, Körösmezőre utaztak.

Augusztus 20-án reggel 6 órakor az ötven tagból álló turista-társaság szűk, erdős Tiszcsora völgyben az Apsinezi gát mellett az 1256 m. magas Okola fensikra vándorolt, honnan a Tisza forrása egynehány perc alatt elérhető.

Lelkesült hangulatban, hazafias szavakban ünnepelte ott a kiránduló társaság a nemzeti ünnepnapot és valamennyi jelenlevő énekelte a Hymnust. Ezen, Magyarországon eredő és hazánkban a Dunába ömlő folyam forrásánál tartott lelkes ünnepély mindnyájukra mély hatást gyakorolt.

Az ujonnan épült, kényelmes menedékházban elköltött ebéd fejezte be a szép ünnepélyt, melynek kiváló szép idő is kedvezett.

A jövő évi közgyűlés helyéül Ungvár, illetőleg a nyeviczkei várrom lőn kijelölve.

— **Harminczéves jubileum.** Csathó Zsigmond posta- és távirtdafelügyelő állami szolgálatának harminczadik évfordulója alkalmából a helybeli posta- és távirtdafelügyelő f. hó 31-én az „Arany Bika” szálloda éttermében társas vacsorát rendez, melyen, értesülés szerint, a nagyváradi posta- és távirtdaigazgatóság is több tagja által képviselve leend. Ezen társasvacsoráról az ünnepeltnek személyes ismerőseit és barátait ez uton értesíti a rendezőség. A vacsorán résztvenni szándékozók szíveskedjenek a Szentkirályi Tivadar üzletében, a dohányfőtőzsdén, valamint a városi postahivatal ajánlott levelek feladási osztályánál elhelyezett aláírási ívekre neveiket feljegyezni, még pedig a hó 29-éig, hogy a terítékek száma megállapítható legyen.

— **Az író emléke.** A fővárosi írói körökben — mint értesülünk — mozgalom indult meg, amelynek az a kegyeletes célja, hogy a korán elhunyt kiváló írónak, Papp Dánielnek szülőhelyén, Ó Moraviczán emléktáblával jelöljék meg a házat, a melyben gyermekéveit töltötte. A mozgalom az írói körökből indul ki és meg vagyunk arról győződve, hogy sikerrel is fog járni, annál is inkább, mert részt fog benne venni bizonyára a bácskai közönség is, ki az elhunyt jeles íróban szülöttét gyászolja. A mozgalom további fejlődéséről esetről-esetre híradással leszünk.

— **Esküvő.** Hindy Atilla dr. budapesti ügyvéd ma délután esküdt örök hűséget Francis Elza kisasszonynak, Francis Vinczo nyug. főreáliskolai tanár, a Francis és Jóna cég beltágya kedves leányának. A polgári szertartás után az egyházi kötés az ev. ref. püspöki hivatalban ment végbe.

— **Iskolai értesítés.** Az ágost. hitv. evang. elemi iskolában a beiratások f. é. szept. 1. 3. 4. napjain és pedig d. e. 9—12 óráig, délután 3—5 óráig történnek a Miklós-u. 3. sz. a. levő iskolai helyiségben. A beiratáskor fizetendő a félévi tandíj. Szegények a tandíj elengedéséért folyamodhatnak. Az első osztályba jelentkezők tartoznak himnó-oltási bizonyítványt felmutatni. Az iskolai év szept. 5-én d. e. 9 órakor kezdődik istentisztelettel. Debreczen, 1900. aug. 26. Az evang. iskola igazgatósága.

— **Kinai ember Nagyváradon.** Nagyváradra a minap egy érdekes exotikus ember érkezett Csing-To-Hu-La kínai ember személyében. A sárgaképu férfi, aki angol születésű feleségét is magával vitte, Sanghaiból került Berlinbe, ahol nagy üzlete van. Most üzleti körutat tesz Magyarországon s Nagyváradon is azért időzik, hogy üzleti összeköttetésekre tegyen szert. Este a Fekete Sas éttermében vacsorázott s persze nem csekély feltűnést keltett a vendégek között.

— **A spiritusz áldozata.** Idegrázó leánypusztulás történt Szegeden. Major István máv. alkalmazott huszonkétéves leánya esütörtök este borszeszlámpa fölött vacsorát melegített apjának a Tisza-pályaudvaron levő lakásán, miközben a forraló edényt felöntötte és az égő folyadék a ruhájára ömlött. A leány rémületében ide-oda futni kezdett, minek következtében a szél még inkább szította ruhája tüzet, úgy, hogy pár pillanat alatt tetőtől talpig lángban állott. A hasonló esetekben szokott módon foly le a szörnyű jelenet. A szerencsétlen fiatal leány végső rémületében az emelet lépcsőjén lefelé futott a szabadba s eközben szembe

találkozott 18 éves hugával, a ki nővérére vetette magát s mindenképen oltani próbálta égő ruháját, úgy hogy saját kezeit is veszedelmesen összeégette. Végre többek segítségével sikerült eloltani a tüzet, de már ekkor a boldogtalan áldozat eszméletét veszítette. Orvost hívtak hozzá, de vigasztalan állapottan a tudomány már nem segíthetett, mert a fiatal leány égési sebeibe belehalt.

— **Eladott gyermek.** Rémregénybe illő esemény fejtárgyát most Kolozsvár lakosságát. Pár nap előtt egy ottani előkelő családnál eltűnt a dajka és vele együtt a gondjaira bízott kis egyéves leány is. A dajkát másnap a Szamosból félholtan kihúzták, de a kis leányt nem találták sehol és mikor a dajkát nagynehezen sikerült magához téríteni, ő sem tudott felvilágosítást adni. A dajka megőrült és csak összefüggéstelen szavakat tudott mondani. Abból azonban, amit mondott, azt lehetett sejteni, hogy a leány, mielőtt a Szamosba ugrott volna, a kis gyermeket eladta egy kóbor cigánybandának. A csendőrség erélyesen nyomoz a rejtélyes ügyben, de eddig még siker nélkül.

— **Pályázat.** A budapesti „Menza Academica Egyesület” az 1900—1901. tanév I. felére a következő pályázatot hirdeti:

1. Az egyesület választmánya által betöltendő mintegy 100 ingyenes, illetve fél-díjas ebédsegélyre. E helyekre csak tudomány-egyetemi hallgatók pályázhatnak. A kérvény az elnökséghez czimzendő.

2. Bojári gr. Vigyázó Sándor es. és kir. kamarás ur ő méltósága által betöltendő három ingyenes ebéd- és vacsorasegélyre. A kérvények az alapítványozóhoz czimzendők. E helyekre csak keresztyény, tudomány-egyetemi hallgatók pályázhatnak.

3. Budapest székes főváros tanácsa által betöltendő hat, továbbá Háromszék, Torontál, Trencsén és Ungvármegyék, — Pozsony, Szabadka és Szatmár-Németi sz. kir. városok alispánja, ill. polgármestere által betöltendő egy-egy ingyenes ebéd- és vacsorasegélyre. E kérvények az illető törvényhatóságokhoz czimzendők, az illetékesek világos feltüntetésével, a mennyiben ezen alapítványi helyekre első sorban csak az oda illetékesek tarthatnak igényt. — E helyekre tudomány- és műegyetemi hallgatók pályázhatnak.

Mindezen bélyegtelen kérvényekhez melléklendő: a) index v. indexmáslat (első éveseknél érettségi bizonyítvány), b) a részletekre is kiterjedő szegénységi bizonyítvány. A kérvények (az alapítványos helyekre is) az egyesület hivatalos helyiségében (IV., Molnár-utca 11. sz.) adandók be. A 2. és 3. alatti kérvények beadási határideje szept. 12., az 1. alattiaké szept. 20. Az elnökség.

— **A közigazgatási tanfolyam hallgatói.** Az október hó 1-én megnyíló közigazgatási tanfolyamra a hallgatók tömegesen jelentkeznek. Ezideig harminczkét hallgató jelentkezett a tanfolyamra.

— **A multság vége.** Kozma Sándor napszámos és Stefan János dohánygyári munkás a tegnapi vasárnapi munkaszünet örömeire betértek az Arpád-téren levő egyik csapszékbe, hol kegyetlenül beszedegettek a különféle szeszes italokból. Ivogatás közben összeperlekedtek s csakhamar tettelegességgé fajult közöttük a dolog. Leteperték egymást s pofokodva henteregtek a földön egyideig. Stefan aztán megunt a hentergést, dühében kirántotta kését és több sörülést ejtett vele Kozmán, a kit kórházba kellett szállítani. Stefan a hősiesség után dutyiba tért.

— **Kivételek a munkaszünet alól.** A kereskedelemügyi miniszter a vasárnapi munkaszünetről szóló törvény rendelkezése alól a szent képeket árusítókat és a fodrászokat kivette. Kimondotta ugyanis, hogy az, aki saját kezítványú szent képeit iparendély alapján nyílt helyeken, sátrakban árulja, a munkaszünetről szóló törvény

ellen nem vét. Kimondotta továbbá, hogy azok a fodrásznők, akiknek üzleti helyiségük nincs s akik a kisasszonyok és a nagyságok haját a háznál frizirozzák, a munkaszünetes napon is dolgozhatnak, mert az ő iparuk házi iparnak tekintendő. A miniszter az indokolásból annak kimondását úgy látszik kifejejtette, hogy azok, akik a nők esiuosságát és szépségét elősegítik, minden időben dolgozhatnak, mert ez a munka mindenkinek örömet okoz.

— **Megbotozott betörők.** A krajezáros Pesti Ujságban olvassuk a következő mulatságos, hihetetlen hírt:

„Egy debreczeni vendéglős, kinek üzlete a városban van, lakni azonban a nagy-erdei fasorban lakik, érdekes kalandot élt át tegnapelőtt este, tíz óra után.

Atadta a vendéglőt a főpinczérnek és szép esendesen hazaballagott fasorbeli villájába. A villának szép kertje, tornáca és lépcsőháza van. Mikor hazaért, meglepetve tapasztalta, hogy a lépcsőház ajtaja nyitva áll s az első emeletről gyanus zörgés hallatszik. A vendéglős hirtelen lehuzta a eszmáját és meztelán felosont az emeletre. Három sötét alak motozott odafenn. A gazda gondolt egyet s vissza akart surranni, hogy rájuk zárja az ajtót és rendőrökért menjen, de hivatlan vendégei észrevették a gazdát s s nagy dübörgéssel rohanták meg a lépcsőházat. A vendéglős nem ijedt meg, hanem botra kapott s lazsnakolni kezdte a három menekülő tolvajt. Puffogott a hátuk kegyetlenül, de nem mertek még jajgatni se. Nesztelenül ugrottak ki a kerítésen s tüntek el a sötétben a szőlők között.

A vendéglős hangos káromkodására odasielt egy rendőr. Ezzel egyesülve üldözőbe fogták a tolvajokat, kettőt sikerült is elfogniok. Ejjél után bekisérték a páterfi kapitányságra és egy szobába zárták össze őket.

Mikor azonban reggel ki akarták őket hallgatni, a két tolvaj nem volt sehol. A szobaablakát elfelejtették a rendőrök este bezárni s a két tolvaj azon szépen elmenekült.

A Pesti Ujság debreczeni tudósítóját kellene megbotoznival, a miért ilyen valótlan hírekkel bolondítja a közönséget.

— **Fővárosi dalegylet Debreczenben.** Az „Egyetértés” dal- és zeneegylet szeptember 1-én tartandó hangversenyén tudvalevőleg a budapesti „Törekvés” dalegylet is közreműködik, még pedig teljes számmal, 50 taggal. A hangversenynek bizonyára igen érdekes része lesz a „Törekvés” vendékszereplése, a mely egyike a főváros legjobb dalárdáinak. Erre mutatnak a műsorba felvett számok is (Dalra magyar, Erkeltől és Nem nézek én... Hubertól), a mely darabok valódi remekei a magyar férfikaroknak. A hangverseny különben — mint az Egyetértésnek eddig minden mulatsága — igen sikerültnek ígérkezik.

— **Megszökött tanító.** Simon Ferenc né szolnoki lakos Ferencz nevű 17 éves fiát az iskolai tanulmányokkal továbbképezni akarván, valami Balog Rákóczi Pataki Ferencz nevű tanítóra bízta, hogy a gymnasium negyedik osztályában képezze ki és mint magántanulóval Budapesten tétessen vizsgát. Az alku közöttük megtörtént t. i., hogy ezért a fáradságáért kap a magántanító ur 120 korona tanítási, 20 korona könyvhasználati és 20 korona vizsgatételi díjat. A gyermek mint magántanulóhoz illik, tanult is szépen s midőn magát elég erősnek érezte a vizsgaletételére, e hó 19-én a tanító urral elutaztak Budapestre, hogy majd Budán a vizsga iránt a tanárokkal értekezzenek, de a mint Budapestre értek, a tanító ur a tanítványát egy ismeretlen helyre vitte, ő maga pedig, mint ő mondá, elmegy az igazgatóhoz, várja meg. A fiu várt is, de a ki vissza nem jött, az a tanító ur volt, megszökött. A fiu meg kénytelen volt aztán haza jönni, az anyja meg a család miatt nem késett a feljelentést megtenni a tanító ur ellen.

— **Meteor-hullás.** Nagyobb szabású meteor-hullás volt a közelmúlt napokban Ó-Fehértón.

A lehullott meteor-darabok közül a megtalált legjobb példány a nemzeti muzeumba került, néhány darab pedig gróf Mailáth József gyűjteményébe. A gróf dr. Jósza Andrásához intézett levelében kilátásba helyezte, hogy a még netán előkerülő meteor-darabokat átengedi a vármezei muzeumnak.

— **A „madai” pap.** Van Debreczennek egy Zugó nevű utczája, melyet bizonyára arról az irtózatosságról neveztek el, melyet az ott lakó „Szeferd-hitközség” unultak hagyományaihoz szorosán ragaszkodó tagjai követnek el különösen szombati ájtatosság alkalmával. Van nekik ottan imaházuk és papot is tartanak. Egy ideig a „madai pap” néven ismert híres férfiú volt a papjuk, a ki nagyon beélhette magát hívői szívébe, mert távol van bár most Debreczentől, mégis nagy a befolyása. Legközelebb például megrendelte, hogy jelenlegi papjukat lökjék ki. A buzgó hitsorsosok engedvén a tudós férfiú meghagyásának s rárontottak a papra s kezdték kihuzgálni a házából. Lett aztán óriási ricsaj. Végre is a rendőrség volt kénytelen beleavatkozni a dologba s így maradt meg házában egyideig a Szeferd-hitközség halálraémitett papja.

— **A tisztességes munkásság gyümölcse.** Mint tapasztaljuk, Kis Adolf kávé, ki éveken keresztül városunk egyik legelőkelőbb kávéházának volt alkalmazottja, az ő mindenre kiterjedő figyelmes kiszolgálásával csakugyan nagy népszerűségre tette magát érdemessé, — azóta látszik meg különösebben, mióta azt a pazarul berendezett EMKE.-kávéházát megnyitotta. Bizvást reméljük, hogy az a nagymérvű pártolás, mely vele szemben megnyilvánul, csak fokozni fogja benne a vendégei iránti igyekezetet.

x **A ki olcsón akar venni bérből** pénz, szivar- és dohánytárczát, sakk, dominó, sétatob, valódi ezüst és ébenfából dohányzó készleteket, esernyőt önműködő zárral, valamint mindennemű dohányzó eszközöket, — tajtékpipák, szipkák, száraz rendkívül nagy választékban kaphatók Schwartz Dániel dohányzó-eszköz különlegességi üzletében a Bika alatt.

— **Ax ismétlő telefon.** Szenzációs találmánnyal teszi nevét világhírűvé Ponulén dán mérnök. Olyan telefont talált fel, mely a távolban elmondott beszédet fixirozza és kívánatra akárhányszor el is ismétli. A mérnök találmányát telegraphonnak nevezi, mert a készülék a telefon és a telegráf zsenialis összeállítása. Poulsen találmánya a mágnességen alapszik. Egy-egy beszélgetés fixirozása vajmi csekély helyet foglal el, úgy, hogy a beszélgetés egész sorának bőségesen jut hely készülékében. Megvan a lehetősége annak is, hogy a készülék a tulajdonos távollétében felszólításra magát felel:

— A. ur sétálni ment, egy óra múlva jön vissza!

Vagy pedig ilyenképpen:

— Itt B. ur telegraphonja beszél, csak tessék elmondani mondanivalóját!

Természetes, hogy B.-nek, mielőtt távozik, a szavakat el kell mondania készülékébe, mely azokat fixirozza. Azt mondják, hogy a reprodukció teljesen érthető és a hangok bámulatosan tiszták, mint bármelyik legjobbminőségű telefon kagylójában. A hangokat ezenfelül erősíteni is lehet, hogy egyszerre többen is hallhatják. Ez idő szerint kísérletek folynak oly irányban, hogy a készüléket bármely telefonhálózatba kapcsolhatják.

TÁVIRATOK.

— A „Debreczeni Ellenőr” eredeti táviratai. —

Kállay a királynál.

Ischl, augusztus 27. A király Kállay közös pénzügyminisztert kihallgatáson fogadta és meghívta ebédre.

Gerlóczy temetése.

Budapest, aug. 27. Gerlóczy Károly volt alpolgármester temetése ma délelőt tíz órakor volt Márkus József főpolgármester tartott felette beszédet, a temetőben pedig Rózsa-völgyi alpolgármester beszélt.

A bolgár fejedelem utja.

Bécs, augusztus 27. Ferdinánd bolgár fejedelem Zeilamseeből ideérkezett. Innen tovább utazik Magyarország felé s onnan hazatér. Utazása összefüggésben áll a román-bolgár konfliktussal.

A kínai háború.

London, augusztus 27. Dovard tábornok sürgönyzi Tiencsinből: E hó 10-én amerikai, japán, osztrák-magyar és angol különítményekkel megtámadtam egy kínai csapatot. Háromszáz kínai elesett, a többi megfutott. Nekünk nyolcz emberünk megsebesült.

London, augusztus 27. Az egyes falvakban a kínaiak mészárolnak. A lakók ezrével menekülnek Tiencsinbe.

London, aug. 27. Pekingtől négy mértföldre, jól elszánczolt helyen, kínai csapatot fedeztek fel, melynek élén a legügyesebb vezérek állanak.

Felbonthatja-e a férj neje leveleit?

Erről a sokszor bolygatott kérdéstről érdekesen nyilatkozik a Dokumente der Frauen című, Berlinben megjelent röpirat, a mely a kérdést az új porosz polgári törvénykönyv leendő szellemében tárgyalja:

„A házastársaknak egymáshoz való viszonya úgy lesz szabályozva, hogy a férj döntési joga véleménykülönbségeknél csupán a mindkét felet egyaránt illető, tehát a együttes házasi életet érintő esetekre fog szorítkozni. Ezek például az együttélést, házi és asztalrendet, kölesönös segélynyújtást stb. érintő pontok.

A zárt levél, a mely a nő nevére van ezimezve, semmi esetre nem tartozhatik ide, hanem ellenkezőleg: csupán a nőnek a már felbontott levél tartalmával szemben elfoglalt álláspontja, amennyiben ez érinti a közös életet, esik a férj döntési hatáskörébe. E szerint a hitvesnőhöz intézett levél magában még nem illeti a közös házasi életet.

A mi a feleség által egy harmadikhoz intézett zárt levelet illeti, ennek tartalma mindenestre összefüggésben állhat a közös házasi élettel, a melyre nézve az elhatározás a férj jogát képezi. Azonban a törvény nem engedi meg, hogy a férj eme jogát kieroszakolva, azaz a levelet önhatalmilag felbontva, gyakorolja. A férj megtilthatja ne-jének, hogy ez a közös életet érdeklő tárgyban levelet írjon, vagy elküldjön, — amde meg nem akadályozhatja — hitvesi hatalom hiányában — sem a megírást, sem az elküldést. A tartalom tudomásulvételéhez sines joga, annálkevésbé, önszegély útján, az erőszakos felbontáshoz.

A jövőben válik el azonban, hogy a törvényhozás a „Dokumenta der Frauen” értelmében fogja-e a döntést formulálni. De mindenesetre méltányolni fogja a törvény, ha a házastárs a másik félnek a szeretőjéhez, avagy ettől jövő levelét fogja önhatalmulag felbontani, minthogy ez jogos érdekek védelmében valóságos szociális jótéteményt fog képezni. Hasonlóképpen sok esetben azt szupponálja majd a védelem, hogy a házastársak kölcsönösen felhatalmazták egymást a levelek felbontására s főként ha azok sürgős jelleggel bírnak.

Ebben az értelemben tehát meg van tiltva, hogy a férj neje levelét önhatalmulag felbontsa, még azt az esetet sem véve ki, ha a férj ez által a hitvesi hűtlenségre vagy más sejtett vétségre nézve szerezhetne döntő bizonyítékot. A férj ilyenkor szintén csak a hivatalos hatóságok (bíró, ügyész, rendőrség) útján koboztathatja el a levelet és csak a törvényes faktorok jelenlétében juthat annak tartalmához. A postahivaltól sem kívánhatja a már feladott vagy továbbított levél kiadását.

KÖZGAZDASÁG.

Vámemelések Oroszországban.

A kereskedelemügyi m. kir. miniszter odesszai szaktudósítójának részletes jelentése az oroszországi vámfelemelésről így hangzik:

A vámemelésre vonatkozó rendeletet senki sem láthatta előre és közzététele az itteni kereskedői körökben annál nagyobb konsternációt keltett, mert épen a legfontosabb fogyasztási cikkeknek rendkívül nehezen sújtja. Előreláthatólag az itteni kereskedők a külföldi czegeknél tett megrendelésükre teljes, vagy részbeni megsemmisítésére fognak törekedni, — mely lépésmegkísérlése annyival is inkább valószínűnek látszik, mivel sokan még nagy árurak tárak felett rendelkeznek.

Ajánlatos, hogy magyar kivivőink, kik oroszországi megrendeléseket foganatosítanak, az áru elküldése előtt esetleg táviratilag forduljanak bizomnyosaikhoz, illetőleg vevőikhez, vajjon az új állapot mellett is kívánják-e az áru szállítását. Ha pedig az áru már utban van, tanácsos ezt sürgőnyileg visszatartani, a míg a vevő annak átvételére vonatkozó hajlandóságát ki nem jelentette. A küldemények visszatartása iránti intézkedések mindenesetre azoknak az orosz vámhivatalhoz való érkezése előtt kell megtörténni, mert olyan áruk visszaküldése, melyek orosz vámhatárt érintettek, nagyobb költségekkel van összekötve.

Ezen elővigyázati szabályokkal esetleg nagy kellemetlenségeknek elejét vehetik, ha netalán az itteni vevők a vámemelésre való hivatkozással a megrendelt árukat átvenni vonakodnának. Megjegyzendő, hogy maga a vámelés nem jogosítja fel őket ezen eljárásra.

A Debreczeni Kereskedelmi Csarnok jegyzései.

Debreczen, augusztus 27.

Piaczi árak 50 kgr.-ként koronákban:

Buza	uj. veres minőség	77	6.60—6.80
"	"	78	6.75—6.90
"	"	79	6.85—7.—
"	"	80	6.95—7.05
"	sárga	78	6.65—6.80
"	"	79	6.80—6.95
"	"	80	6.90—7.00
Rozs	uj.	71/72	5.95—6.00
"	"	72/74	6.00—6.05
Árpa	"	"	5.05—5.25
"	(jobb)	"	5.65—5.95
Zab	"	"	5.00—5.10
Tengeri	"	"	6.10—6.20

Apa és anya.

-- Rajz --

Egyedül volt a szobában.

Nem látta senki, amint a kis levélkét feltörte s lázas izgatottsággal nyitotta fel a rózsaszínű lapot. Arcán a tiszta boldogság vonásai tüntek fel, szemei tüzből égve futották át a kedves sorokat és picziny ajkai némán tapadtak egymáshoz. . . Aztán gyönyörtől ittasultan szorította szívéhez s mintha maga előtt látta volna, a kitől a kedves sorokat kapta, úgy megrengett vele szép szemével a levegőbe.

Csak az ad boldogságot, az ad üdvöt, a mi tiltva van. Ez az édes szerelem, titkolt valóságában, lelkének, szívének ad édes, drága boldogságot.

A szülei elleneztek, hogy arra az ifjura csak tekintetét is pazarolja. Társadalmi, erkölcsi és anyagi gát van közöttük. A büszke, a gazdag nemes egyetlen leánya nem nyujthatja kezét annak az embernek, a ki jár-kél, bolyong a világban, a természet csodálatos titkáiban keresi az élet üdvét, lázas ingerrel ragadja és vezeti a tollat, hogy teremtsen, alkosson, másokat szórazókat fenséges ábrándokat.

Mi annak az embernek az élete — lelki gyönyörűség a szó, a gondolat csodálatos találkozásában. Üdvét, boldogságát ezek adják meg neki, melyhez az élet hozzáfűzi a szenvedést, a nyomort, a mindennapi kenyérért való küzdelmet.

Nehéz, nagyon nehéz az élet.

Egy poéta? . . . lázas álmok, a tulságba vitt ábrándok, de a valóság, az élet titkait ragyogó színekben rajzoló ember — ezeknek az álmoknak, ezeknek a gondolatoknak, ezeknek az ábrándoknak a rabja.

Ilona szerette őt . . . alig néhányszor találkoztak egymással. Nem szerelmi ömlengések, de az egyéniségében rejlő életigazságokkal hódította meg.

Ilona szülei csakhamar észrevették a titkos, a feshő szerelmet, csirájában akarták azt a kibontakozástól megóvni, megmenteni. De hát szerelem pillanat alatt születik; eltiporni durva kezekkel csak akkor lehet, ha belehal a szív, a lélek.

Titokban szerették hát egymást és ez nagyobb és édesebb üdvöt, boldogságot adott nekik.

Levelét ma kapta, nem az első, nem az utolsó. Nem látta senki, hogy elolvasta, most már elrejtheti. Tudja, ismeri a drága tartalmát, százszer, ezerszer üdvözlő, szereti és nem feledi soha . . . Óvatos gyorsasággal a keblébe rejtette a kis levelet, aztán, mint a ki egészen jól végezte dolgát, mosolyogva, édes elégedettséggel akart a szabadba futni.

Amint hirtelen megfordult, szinte visszariadt. Arcát hirtelen szokatlan pir futotta el s egész magaviseletével egy pillanat alatt elárulta, hogy valamit titkol.

Atyja állott előtte.

Azzal a komor, azzal a büszke, azzal a hideg tekintettel, mely egyszerre hatott és pillanat alatt zavart meg.

— Valamit elrejtettél?

— Én? . . . dadogá Ilon.

— Igen, igen, te — egy levél . . . Add ide, látni akarom!

— Én? Nem!

— Ne tagadd . . .

— Atyám!

— Láttam, mikor elrejtetted.

Ilona megsemmisülten állott, a tiltakozás, a tagadás hiába lett volna. Remegő kezével kebléhez nyult, kivette és átadta a levelet. Mikor átnyujtotta atyjának, ingadozó léptekkel az ajtó felé tartott.

— Maradj! — szólt komoran, parancsolólag atyja, a ki összeráncolt homlokkal futotta át a sorokat.

— Megtévedt gyermek. Te és egy versfaragó!

te a gazdag, a büszke nemes család sarja és egy szegény, egy földhöz ragadt fiatal ember! Hogy tudtál ennyire megfeledkezni magadról. Akarom, érted, akarom, hogy elszakadj tőle, különben lesz gondom rá.

Atyja eltávozott és Ilon halványan roskadt a támlányba. Arcát elrejtette, zokogott, sirt fájdalmasan.

Gyermekes szíve egy agyontiport boldogságot siratott meg.

Rövid néhány óra telt el.

A zokogás a sírás egészen kimerítette. Sápadtan, tehetetlenül, szóltanul hevert, úgy találta az édes, szerető anyja.

— Gyermekem, lányom, Ilon! Az égre csak egy szót. Mi történt veled?

Ilona nem felelt, csak fájdalmasan nyitotta fel szempilláit s aztán hirtelen lezárta. Megrettentette ez a szerető anyát s karjaiba ölelte gyermekét.

— Gyermekem, leányom, Ilon, szólj beszélj, mi történt veled. . . Nem szól. . . És én tehetetlenül kinözöm. . . Orvost! orvost! azonnal!

A villany-csengőhöz futott, cselédségért kiabált s pár pillanat múlva összefutott a kastély minden lakója.

— Orvost! orvost!

Ebben a pillanatban lépett be Ilon édes atyja is.

— Mi történt itt?

— Nézd, nézd, lányod, . . . vége. . . Orvost! Orvost! Hát mit álltok itt? . . . Takarodjatok. . . Nem! nem! . . . ötven aranyat adok annak, a ki legelőbb orvossal tér vissza!

Ez megtette a hatását és a cselédek rohanni kezdtek.

Ilona apja egy pillantást vetett a félán tan fekvő leányára, hirtelen fölemelte fejét és dörgő hangon kiáltott a cselédek után:

— Megálljatok! . . . Száz aranyat adok annak, aki előbb előhossa azt a poétát!

Hogyan neveljük a vak gyermeket?*

Budapest, aug. 25.

Gondolatnak is fájdalmas, hogy vannak emberi lények, kik úgy mennek keresztül az életben, hogy napfényt soha sem látnak, a virágok színét, a természet szépségét meg nem csodálhatják, de különösen a szülők és testvérek tekintetéből feléjük sugárzó verőfényes szeretetben nem gyönyörködhetnek. S hogy nagyon sokan vannak ilyenek Magyarországon, mutatja már az értesítő, melyet a vakok budapesti országos nevelő és tanítóképző intézete most kiadott. Abban csakis kiskorú vakok szerepelnek — kivéve egy vagy két tanítót, ki, bár a sors hasonló fogyatkozással sújtotta, mégis megfelel a legnemesebb hivatásnak: a vakok tanításának. Alig egytizedrésze azoknak, kik Magyarországon vakon születnek, részesül oktatásban, pedig — mint az eredmény mutatja — az anyag többnyire jó és a Gondviselés egyéb tehetségek adományozásával nyujt kárpótlást azoknak, kiknek nem adta meg a látásképeségét. De mi haszna, ha kevés az eszköz: a tanintézetek száma nagyon is korlátozott, még annál is korlátozottabb az anyagi támogatás, melyet a kormány és a társadalom ilyen intézetek létesítésére nyujthat.

Egy szebb jövő reményében, addig is, míg a vak gyermekek nevelése egészen a nyilvánosság, a társadalom ügye lesz, fogadják meg a szülők azokat a tanácsokat, melyeket az említett értesítő a vak gyermekek nevelésére ad. Kipróbált értékű és hosszasan tapasztalásból folyó ujjmutatások azok, melyek némileg jóvátehetik a nagy szerencsétlenséget, mi a szegény gyermekeket már

* E közérdekű cikket a Pesti Napló vettük át.

születésükkor sujtotta. Ezek a tanácsok a következők:

1. Bánjatok vak gyermeketekkel egészen úgy, mintha látó volna és iparkodjatok tagjait és érzékeit, mihelyt csak lehet, működtetni és gyakorolni. Mihelyt kezeit emelgeti, adjatok neki mindenféle tárgyakat, kisebb játékszerkeket, hogy azokat tapogathassa, erősen megfoghassa és velük játszassék. Hallását és értelmét ébresztgessétek előbeszélés, éneklés vagy hangszereken való játszás által.

2. Tanítsátok meg gyermeketeket ugyanabban a korban járni, amelyben a látó gyermekek tanulnak.

3. Ne hagyjátok a gyermekeket sokáig egy helyben tétlenül ülni, hanem szoktassátok rá, hogy a szobában, a házban, később az udvarban s még tovább is körüljárjon és környezetének összes tárgyait megtapogatás által megismerje.

4. Tanítsátok meg gyermeketeket, mihelyt csak lehet, öltözködéssre, vetkezésre, mosakodásra, fésülködésre, ruháinak eltevesére, rendbentartására, evésközben a kanálnak, késnek, villának kellő használatára. A vak gyermek minderre éppen úgy képes, mint a látó, csak ismételtelen be kell vele gyakorolnotok, minthogy látás által eltanulni nem képes.

5. Órkodjatek szorgosan a gyermektek testtartása fölött. Minthogy ugyanis nem látja, hogy mások hogyan viselik magukat, igen könnyen ületlen szokásokat vesz föl, amelyek később környezetére elviselhetlenné válnak. Ilyenek, hogy ingatja vagy forgatja fejét, ujjával szeméit furkálja, elfintorgatja az arczát, karjait himbálja, járás közben fejét és felsőtestét előrehajlítja, ülés közben előregörbedve tartja testét. Mihelyt gyermekteken ilyesmit észrevesztek, iparkodjatok őt teljes elszántsággal erről leszoktatni; mert ha az ilyesmi egyszer szokásává lett, gyakran évekig tartó iskolázás sem képes rajta javítani.

6. Hagyjátok vak gyermekteket, amikor csak lehet, látókkal játszani és velük a szabadban járni-kelni. Járjatok vele szorgalmasan sétálni és adjatok nekik alkalmat kisebb tornagyakorlatokra. A mikor esendesen kell ülnie, adjatok a kezébe valami játékszert, mely főleg a tapintás és hallás érzékére képes hatni milyenek a lapda, bábú, kövecské, építőszekrény, harmonika stb.

7. Hogy gyermektekekkel a külső világot megismertessétek, minden kézhez kerithető tárgyat meg kell vele tapintatnotok, a termeket és távolságokat megjárátás és végiglépés által megmérgetek. Tapintási érzékének különös fejlesztése végett adjatok neki különféle szöveteket, fanemeket, növényeket, pénzeket stb.

8. Vegyen vak gyermeketek (mihelyt csak képes rá) házi teendőitekben részt; fűzzön fel gombot vagy gyöngyöt, fejtsen babot vagy borsót, törjön diót, mozsoljon kukoriczát, törülgessen butort, öblögeszen edényeket, öröljön kávét, hámozzon burgonyát, szedjen gyümölcsöt, etesse a tyukokat, galambot, kutyát, macskát vagy egyéb háziállatokat. Könnyebb kézimunkával u. m. ezérnagombolyítással, fonalkészítéssel, durva kötélfonással is elfoglalhatjátok őket.

9. Beszéljetek gyermeketekkel gyakran és sokat; minthogy neki, miután gyengéd gondoskodástokat arczotokról le nem olvashatja, okvetlenül szükséges kedves szavatoakat minél gyakrabban hallania. Kérdezzétek gyakran mindarról, amit környezetében hall vagy tapint és nyujtsatok neki minél gyakrabban alkalmat, hogy azokról kérdezősködhessék.

10. Óvakodjatok vak gyermektek jelenlétében olyasmit beszélni, ami az illem és jó erkölcsökbe ütközik, mert a vak gyermek figyelmesebb arra, amit hall és azt jobban emlékezetében tartja, mint a látó.

11. Ne fejezzétek ki vak gyermektekek jelenlétében soha szánakozástok vaksága fölött és ne engedjétek meg, hogy azt más tehessen. Mert az ilyen részvétnyilatkozatok a gyermekteket csak elkedvetleníthetik és leverhetik. Iparkodjatok inkább őt felvidítani és

vidám tevékenységre serkenteni, hogy kedvvel és bátorsággal törekedjék előre, hogy a maga számára az életben önálló állást ki-küzdeni és idegen vigaszt és idegen segílyt nélkülözni képes legyen.

12. Adjatok gyermeketeknek gyakran alkalmat emlékezőtehetsége gyakorlására, mert a jó emlékezőtehetség neki később kitünő szolgálatokat fog tenni. Tanultassatok be vele könyv nélküli jeles mondásokat, apró költeményeket és elbeszéléseket, a mit leggyakrabban nagy élvezettel fog tenni.

13. A vak gyermeket éppen olyan jókor lehet a vallásosságra és erkölcsösségre nevelni, mint a látót.

Alkalmazkodjatok hozzá!

KÜLÖNFÉLÉK.

* **A szultán olvasmányai.** A török szultán konstantinápolyi palotájában, a Yıldiz-kioszkban, a rendkívül nagy udvari személyzetten kívül külön hivatalt létesítettek, a hol a fordításokat eszközlik. Nagyszámu hivatalnoksereg, a kik az összes keleti és európai nyelveket ismerik, dolgozik ott szakadatlanul. Az összes számottevő politikai és illusztrált újságokra fizet elő ezen hivatal, a melyekből kivonatos fordításokat készítenek a szultán részére. Ezen hivatalban tizenöt magasabb állásu hivatalnok van, a kiknek havi fizetése 10 és 40 font között váltakozik. A politikai cikkeknek kívül a szultán részére regényeket és novellákat is fordítanak. Ez ideig mintegy 5500 elbeszélés került ezen hivatalból a szultán könyvtárába. A fordítást nagy oktáv-alaku, arany-szegélyü, vastag fehér papirlapokon eszközlik és a zöld vagy piros fedelű könyvkötést is maguk a hivatalnokok végzik el. A kéziratokat az egész hárem olvassa el és csak azután helyezik el azokat a könyvtárba. A szultán legkedvencebb olvasmányai közé a bűnügyi regények tartoznak.

* **Viperát pusztító egyesület.** Hazánk északi és déli vármegyéiben a mérges vipera helyenkint már veszedelmes mértékben el van szaporodva. Oka ennek az a közönbőség és könnyelműség, hogy pusztításukra sem a hatóság, sem egyesek nem gondolnak. Másrészt gondolkoznak más kulturor-szágokban, ahol a hatóságok díjakat tűznek ki a veszedelmes hullók pusztítására s egyesületek alakulnak azok irtására. Igy Königsberg környékén, Poroszországban is, ahol tudvalevőleg sok a keresztes-vipera, évekket ezelőtt egyesület alakult, mely feladatául tűzte ki a keresztes-viperák pusztítását. Az első évben az egyesületnek 18 tagja vett részt a kigyók pusztításában s ez évben 221 kigyót irtottak ki, a legutóbbi öt év alatt pedig 1052 darabot.

RÖPPENTYÜK.

* **A műlsmerő.** X. kir. tanácsos a nála tartandó esti ünnepélyre öt énekest rendel meg.

Kir. tan.: Nos, mit énekel ön?

Énekes: Én szólót, a négy társam pedig quartettet.

Kir. tan. (gondolkozva): Hm. Hm... Nekem sokkal jobban tetszene, ha a négy ur énekelné a szólót, ön a quarttet.

* **Tarifa.** Pácziens! Mennyibe kerül önnél a foghuzás?

Borbély: Óránkint egy korona.

* **Kellemes meglepetés.** Inasgyerek: Hogy fog az anyám az első levelemnek örülni!... Pisti, mondta legalább is százszor, te világele-tedben sem kapsz mestert soha, pedig hát lám egy hét alatt már az ötödik van!

* **A megsértett tehén.** Festőnő: Engedjék meg, hogy itt az erdőszélen lefessek a tehé-nüket.

Paraszt: Világért sem! Tavaly is lefestette egy ilyen „modern” festő és a tehén nyoloz napig nem adott utána tejet.

Menetrend.

Érvényes 1900. évi május hó 1-ső napjától.

Debreczenből az alábbi állomások felé indul		416	1027	901	1236	710	1200*
P.-Ladányba	érk.	503	1128	948	145	840	128
Nagyváradra	"	639	148	—	342	—	342
Szeghalomra	"	—	—	—	421	—	421
Budapestre	"	940	545	150	810	—	602
Debreczenbe a fenti állomások felől érkezik		1144	336	626	233	514	741

* Csak kedden közlekedik.

Debreczenből az alábbi állomások felé indul		1217	356	256	522	758
Ér-Mihályfalvára	érk.	100	458	357	635	913
Nagy-Károlyba	"	136	603	500	759	1040
Szatmárra	"	220	708	611	917	1203
Királyházára	"	315	827	733	136	—
Taraczközre	"	433	1014	914	—	—
M.-Szigetre	"	456	1050	950	—	—
N.-Boeskóra	"	532	1203	1102	—	—
Körösmezőre	"	730	340	145	—	—
Debreczenbe a fenti állomások felől érkezik		751	1012	355	1216	645

Debreczenből az alábbi állomások felé indul		822	401	658
Nyiregyházára	érkezik	939	518	816
Királytelekre	"	1012	558	935
Szerencsre	"	1121	703	1043
Kassára	"	330	—	556
S.-A.-Ujhelyre	"	439	814	—
Debreczenbe a fenti állomások felől érkezik		807	1207	753

Debreczenből az alábbi állomások felé indul		835	431	—
Sárádra	érkezik	916	504	—
Nagy-Léta—Vértesre	"	1043	618	—
Derecskére	"	957	545	—
Debreczenbe a fenti állomások felől érkezik		718	318	—

Debreczenből az alábbi állomások felé indul		442	421	—
Ohat-Kócsra	érkezik	734	659	—
Tisza-Füredre	"	832	756	—
Füzes-Abonyba	"	1024	—	—
Debreczenbe a fenti állomások felől érkezik		800	545	—

Debreczenből az alábbi állomások felé indul		525	1120	406
Hajdu-Nánásra	érkezik	817	118	621
Büd-Szt.-Mihályra	"	852	—	653
Tisza-Lökre	"	917	—	729
Debreczenbe a fenti állomások felől érkezik		817	330	635

Az éjjeli idő este 6 órától reggeli 5.59 perczig a perczeket jelző számjegyeknek aláhuzásával van jelölve.

A vastagabb számjegyek gyorsvonatok érkezési és indulási idejét jelzik.

Laptulajdonos: a Csokonai-nyomda.

NYILT-TÉR.

Nyilatkozat.

A szolyvai gyógyviz kitünő hatásáról számtalanszor meggyőződtem.

Debreczen, 1899. július 12.

Dr. Bruckner Ernő.

Kiadó urilakás

Kossuth-utczán 26. sz. alatt,

földszint az utczára 5 szoba, üveges előszoba és mellékhelyiségei azonnal bérebevehető. Szép udvar, jóvizű kut, mosóház.

Értekezhetni Kardos László Kossuth-utczai üzletében.

Hirdetmény.

A Debreczeni Első Takarékpénztár megkeresésére ezennel közhírré teszem, hogy a nevezett intézetnél előlegkölesön fedezetére letett következő értékpapírok:

5 darab debreczeni „István“ gőzmalmi részvény és

4 darab ér-mihályfalvai keresk. és iparbanki részvény

az 1900. évi augusztus hó 29-én, szerdán d. u. 4 órakor a nevezett intézet üzleti helyiségében közbenjöttömmel megtartandó nyilvános árverésen el fognak adatni.

Debreczen, 1900. augusztus 27.

Lestyán Adorján,
kir. közjegyző.

Aranyéremmel kitüntetett tökéletes fagymentes kutszivattyúk

60 koronától kezdve

díjtalan felállítással, — egyéb építkezési vastárgyak házhoz szállítással **gyári áron** kaphatók.

A szüret időnyre pedig

minden külföldinél jobb és olcsóbb szintén aranyéremmel díjazott, saját gyártmányú

Borsajtók és szőlőzuzók

lesznek raktáron a

Debreczeni

Vasöntöde és Géplakatosság

Péterfia—Hadház-utcai telepen, mely mindennemű gazdasági, ipari és háztartási gépek javítását is legjutányosabban végzi.

Haszonbérbeadási hirdetés.

A fehérgyarmati kir. járásbíróság mint telekkönyvi hatóság 2316/900. számú végzése folytán ezennel közhírré tétetik, hogy a Luby Géza urtól bírói zár alá vett a Szatmármegye Nagy-Ar község határában fekvő, telekkönyvileg 963 kataszt. hold 1557 □-ól szántó, kaszáló, rét, legelő, kert és erdő-részekből álló összes földbirtok a rajta levő gazdasági épületekkel és uri lakással együtt 1900. szeptember 15-től—1901. szeptember hó 29-ig számítandó egy évre 12.000 korona kikiáltási ár mellett az 1900. évi szeptember hó 10-ik napján délelőtt 11 órakor Nagy-Ar község-házánál tartandó nyilvános árverésen a legtöbbet ígérőnek haszonbérbe fog adatni: megjegyeztetvén, hogy árverelni kívánók a 12.000 korona kikiáltási árnak, — melyen alól a birtok ki nem adható, — 10%-át kötelesek alólirott zárgondnok kezéhez az árverés megkezdése előtt készpénzben, vagy óvadékképes értékpapírokban bánatpénzül letenni.

Az árverés többi, részletes feltételei az árverés megkezdése előtt, vagy azt megelőzőleg is a zárgondnoknál megtudhatók.

Kelt Debreczenben, 1900. augusztus hó 26. napján.

Nemes Kálmán,
bíróilag kinevezett zárgondnok.

KEIL-LAKK

(Glasur)

legkitünőbb mázoló-szer puha padló számára.

1 nagy palack ára 1 frt 35 kr. — 1 kis palack ára 68 kr.

Viasz-kenőcs

legjobb és legegyszerűbb beeresztő szer kemény padló számára. 1 köcsög ára 60 kr.

Arany-fénymáz

képkeretek stb. bearányozására. 1 kis palack ára 20 kr.

Fehér „Glasur“-fénymáz

Legjobb szer mosdó-asztalok, ajtók, ablakdeszkák stb. ujonnan befestésére.

1 kis doboz ára 45 kr. — 1 nagy doboz ára 75 kr.

Mindenkor kaphatók: **Szent-Királyi Tivadar** cégénél Debreczenben.

CSÖDKIÁRULÁS.

Vb. Balogh Gyula fűszerkereskedő csödtömegéhez leltározott áruk, ugymint: **rum, cognac** (üvegenként), **bor** (hordó számra), **thea**, különféle fűszeráru, liqueur, festék, ásványviz, mustár, spárga, dugó, szappan, husvéti tojás és czukorka stb. stb. (utóbbiak csak a leltározott tétel alatti mennyiségben) a **Hatvan- és Bethlen-utca sarkán** levő üzlet-helyiségben **folyó augusztus hó 27-ik napjától** kezdődőleg, rövid idő alatt, a csödválasztmány határozata folytán, a tömeggondnok által, a beszerzési árnál is jóval olcsóbban kiárussítatnak.

Debreczen, 1900. augusztus 24-én.

Csödtömeggondnok.

Egy

fűszerüzlet

bolti állványokkal felszerelve

kiadó

ÉR-MIHÁLYFALVÁN

a „Nemzeti Szálloda“ épületében a piacon.

Értekezhetni:

Dr. Kovács József ügyvédnél,

DEBRECZEN,

József királyi herceg-utca 6. sz. a.